

Na vážkách

Leden je krutý měsíc a jak mohu pozorovat, je rok od roku krutější. Ba dokonce by se dalo vysledovat, že čím jsou Vánoce milosrdnější, tím horší leden je. A já jsem na vážkách, zda má vůbec smysl lézt na váhu, když knoflíky u kalhot a háčky na podprsence mluví jasnou řečí. Přibrala jsi, říkají neúprosně, protože ukolébána téměř beztrestnou konzumací vánočních lahůdek, cpeš se jak nezavřená. Jako by byly či měly přijít sibiřské mrazy a ty ses chystala na jejich přežití.

Pak nastane únor, bývá vÂ posledních letech studený, a to člověk věru nemá chuť na studenou mrkev. Jenže je zrádně krátký, a ač se vleče, nakonec uteče jako nic a je tu březen a to už přestává veškerá legrace. Protože pouze vÂ tom lepším případě se lednová váha ještě nezvýšila a přitom už sluníčko začíná hrát a den se prodlužuje, takže je jasné, že zÂ práce i do práce nebudeme chodit za milosrdné tmy, nýbrž za jasného světla, které za každým faldíkem vytvoří stín, aby byl jó nepřehlédnutelný.

Jsem na vážkách, nejen zda se vážit, ale zda už teď propadat panice a začít se týrat hubnouchy, leč chladivými potravinami. Ale protože se znám, nemusím být ani kněžna Libuše, abych věděla, jak to dopadne. Mrkev přijde do polévky a já si osolím misku čerstvých škvarečků, i když toho budu později litovat.

Ze škvarečků nejspíš přibude nějaké to kilíčko, ale bude docela malinké a lehounké, utěšuji se, ačkoli zdobnělino mimo oslovení zas tak často nepoužívám.

Nechce se mi teď ani moc hýbat a tak si říkám, že to asi tak má být. VÂ zimě spí každý slušný medvěd i želva a počítám, že i naši prapředci toho vÂ lednu moc nenarajzovali. Maximálně vyběhli zÂ jeskyně, vyhrabali ze sněhu mamutí nohu, uřízli si pořádný stejk a zase mazali kÂ ohni, kde si maso pěkně opekli a nacpali se kÂ prasknutí.

Jasně, máme vÂ to genech, říkám si, když se po koláči dorážím hrstí oříšků. A žena přiměřeně tukem obalená byla vždycky považována za pěknou a hodnotnou, zatímco od takové Twiggi by se každý raději odtáhl, aby tu ošklivou nemoc taky nechytil.

Dnes je doba, medituji nad druhou várkou oříšků, kdy se lidstvo začíná vracet k přírodě a k těm pravým hodnotám. Takže jdu správnou cestou. A navíc, a to je fakt senzační věc, jsem musela do jednoho zásilkového obchodu vrátit domácí kalhoty velikosti L, protože mi byly velké. Co na tom, že je to obchod vyhlášený tím, že všechna čísla jsou větší, než všude jinde, vždyť já měla obavy, že mi i ta velikost L bude knop.

Teď jen aby se mi to nějak nevymklo z rukou, než mi přijde menší velikost kalhot. Mám, či nemám si vzít ještě trochu škvarečků? Sníst je, či nesníst?

Jsem na vážkách.

Vyšlo na Zvířetníku 30. 1. 2018

http://neviditelnypes.lidovky.cz/hubnuti-dieta-skvarky-06p-/p_zviretnik.aspx?c=A180129_20540_0_p_zviretnik_kosa

{fshare}